

Neque verò persuadere esse munus ipsius, sed videre, quæ possunt apponi ad persuadendum in quaque re, quemadmodum etiam in aliis artibus omnibus. Neque enim medicinz est sanum facere, sed quouique fieri potest, eousque perducere. Licet enim etiam illos qui non possunt recuperare sanitatem, tamen curare bene. Ad hæc autem eiusdem esse tum appositum ad persuadendum, tum quod videtur appositum, videre, ut etiam in Dialectica tum syllogismus, tum qui videtur syllogismus. (Sophisticus enim non est in facultate, sed in prælectione.) Tamen hic quidem erit partim secundum scientiam, partim secundum prælectionem orator. Ibi verò sophista quidem secundum prælectionem, Dialecticus autem non secundum prælectionem, sed secundum facultatem. Iam verò de ipsa methodo conemur dicere, & quomodo, & ex quibus poterimus consequi ea, quæ proposuerimus. Rursus igitur tanquam de integro ordiētes cūm definiuerimus ipsam, quid sit, reliqua dicamus.

CAPVT II.

Sic autem Rhetorica facultas in quaue re videndi quod contingit esse idoneum ad faciendam fidem. Hoc enim nullius alterius est artis munus. Nam ex aliis vnaqueque in re sibi subiecta exercet vim docendi, & persuadendi, quemadmodum Medicina in sanabili, & morbofo: & Geometria in affectionibus, quæ accidunt magnitudinibus; & Arithmetica in numero. Similiter verò etiam reliquæ artes & scientiæ. At Rhetorica de re proposita, ut ita dicam, videtur posse intueri, quod appositum est ad faciendam fidem. Quamobrem etiam dicimus ipsam non in aliquo genere proprio definito habere vim artificiosam. Fides autem vna non artificiosa est: altera artificiosa. Res non artificiosas voco, quæcunque non à nobis excogitatae sunt, (sed antè erant, ut testes, quæstiones, syngaphæ, & quæcunque sunt huiusmodi. Artificiosas verò, quæcunque, ut methodo, & opera nostra comparentur fieri potest. Quare oportet illis quidem uti: has verò etiam inuenire. Ac quæ ratione excogitatur, fides triplex est. Nam partim consistit in moribus eius, qui dicit: partim in eo, ut auditor afficiatur aliquo modo: partim in ipsa ratione, quid demonstrat, vel videatur demonstrare. Ac propter mores quidem, quoties ita prolata sit oratio, ut fide dignum reddat eum, qui dicit. Probis enim magis,

A καὶ ὅτι οὐ τὸ πείσασθαι ἔργον αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ ἰδεῖν τὰ ὑποκείμενα πιθανὰ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ἀποφύγειν καὶ ἐν ταῖς δόξαις τέχναις πάσαις ἐδὲ γὰρ ἰατρικῆς, τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλὰ μέλει οὐ ἐνδέχεται, μέλει τοῦτου παραγαγεῖν ἔστι γὰρ καὶ τῶν ἀσωμάτων μεταλαβεῖν ὑγιείας, ὅμως διακρίσασθαι καλῶς. πρὸς δὲ τοῦτο, ὅτι τῆς αὐτῆς, τὸ, τε πιθανόν καὶ τὸ φαινόμενον ἰδεῖν πιθανόν, ὡς ἀποφύγειν καὶ ὅτι τῆς διδασκαλικῆς συλλογισμὸν τε καὶ φαινόμενον συλλογισμὸν. ὁ γὰρ σοφιστικὸς ἐκ ἐν τῇ δυνάμει, ἀλλὰ ἐν τῇ παραγερῆσι· πλὴν ἐν ταῦτα ἢ ἐστὶν ἢ ἢ, καὶ τὴν ὁπσιμῶν ὁ γὰρ τὴν παραγερῆσιν ῥητορῆς ἐκείνῃ σοφιστῆς ἢ καὶ τὴν παραγερῆσιν, διαλεκτικὸς δὲ οὐ καὶ τὴν παραγερῆσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνάμιν. πρὸς δὲ αὐτῆς ἡδὴ τῆς μεθόδου

C πειρομένης λέγειν, πῶς τε καὶ ἐν τίνων δυνάμει τε γινώσκων τῶν παραγερῆσιν. πάντων οὖν, ὅτι ἐξ ὑποκείμενων ἀπολαύσει αὐτῶν τῆς βεβαίως, λέγουμεν τὰ λοιπὰ.

Κεφάλαιον β.

Eστι δὲ ἡ ῥητορικὴ δυνάμεις πρὸς ἑαυτὸν πῶς θεωρεῖται τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν. τῷτο γὰρ ὁ δεινότης ἐτέρας βεβαίως ἐργάζων. ἢ γὰρ δὲ δὲ δὲ δὲ πρὸς τὸ αὐτῆ ὑποκείμενον βεβαίως διδασκαλικῆ, καὶ πειστικῆ ὅτι ἰατρικῆ, πρὸς ὑγιείαν, καὶ νοσηθῆναι καὶ γαμῆται, πρὸς τὰ συμβεβηκότα πάθη τοῖς μεγάλῃσι καὶ ἀρεθῆσιν, πρὸς ἀρεθῆσιν ὁμοίως δὲ καὶ αἱ λοιπῶν τῶν τεχνῶν καὶ ὁπσιμῶν ἢ ῥητορικῆ, πρὸς τὸ δεινόν, ὡς εἰπείν, δὲ καὶ δυνάμει θεωρεῖν τὸ πιθανόν. διὸ καὶ φησὶ αὐτῶν, οὐ πρὸς τὴν γῆρας ἰδίων ἀφαιρούμενον ἔχον τὸ τεχνικόν ἢ ῥητορικόν, αἱ ἢ ἀπὸ τῶν εἰσιν, αἱ δὲ ἐν τεχνῶν. ἀπὸ τῶν δὲ λέγειν, ὅσα μὴ δι᾽ ἡμῶν πειρομένης ἀλλὰ θεωροῦνται ὅτι, μαρτυρεῖται, βεβαίως, συγγραφαί, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐν τεχνῶν δὲ, ὅσα δια τῆς μεθόδου καὶ δι᾽ ἡμῶν κατασκευασθῆναι δυνατὸν. ὡς βεβαίως τούτων, τοῖς ἢ, γῆσασθαι, τὰ δὲ, βεβαίως. ἢ δὲ δια τῆ λόγου παραγερῆσιν πειρομένης πρὸς ἑαυτὸν ἢ ἢ γὰρ, εἰσὶν ἐν τῷ ἢ δὲ τῆ λέγοντος αἱ δὲ, ἐν τῷ τῶν ἀφαιρούμενων διακρίσασθαι πρὸς αἱ δὲ, ἐν αὐτῶ τῷ λόγῳ διακρίσασθαι, ἢ φαίνεται δεικνύμεν. διὰ ἢ οὖν τῶ ἢ δὲ, ὅταν οὕτω λαβῆν ὁ λόγος, ὡς ἀξίωσιν ποιῆσαι τὸν λέγοντα πρὸς τῶ ὁπσιμῶν πειρομένης ἢ καὶ